

UZASADNIENIE

I. L. został obwiniony o to, że w dniach 22/23.05.2021r. w B. w trakcie kontroli przeprowadzonej przez funkcjonariuszy Podlaskiego Urzędu Celno-Skarbowego stwierdzono, iż wykonując zestawem ciężarowym o nr rej. (...) drogowy przewóz towaru o kodzie (...) podlegający systemowi monitorowania przewozu, w okresie od 21.05.2021r. godz. 23:00:00 do 22.05.2021r. godz. 20:20:00 na trasie Z. - B. posiadał niesprawny lokalizator, czym nie dopełnił obowiązku, o którym mowa w art. 10c Ustawy z dnia 9 marca 2017r. o systemie monitorowania drogowego i kolejowego przewozu towarów oraz obrotu paliwami opalowymi, tj. o wykroczenie z art. 32 ust. 1 pkt 2 Ustawy z dn. 9 marca 2017r. o systemie monitorowania drogowego i kolejowego przewozu towarów oraz obrotu paliwami opalowymi (Dz. U. poz. 859/2020, z późn. zm.).

Sąd Rejonowy w Suwałkach wyrokiem z dnia 24.11.2021r. w sprawie II.W 841/21 uznał obwinionego I. L. za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu, przy czym zakwalifikował go z art. 32 ust. 1 pkt 3 Ustawy z dn. 9 marca 2017r. o systemie monitorowania drogowego i kolejowego przewozu towarów oraz obrotu paliwami opalowymi i za to na mocy art. 32 ust. 1 pkt 3 Ustawy z dn. 9 marca 2017r. o systemie monitorowania drogowego i kolejowego przewozu towarów oraz obrotu paliwami opalowymi wymierza mu karę grzywny w kwocie 5.000 (pięć tysięcy) złotych. Zwolnił obwinionego od ponoszenia opłaty i zryczałtowanych wydatków postępowania w sprawie.

Apelację od wyroku wywiódł obrońca obwinionego radca prawny M. Ś. zaskarżając wyrok Sądu Rejonowego w Suwałkach w zakresie punktu I, jednocześnie wniósł o uniewinnienie obwinionego, ewentualnie o zmianę punktu I poprzez odstąpienie od wymierzenia obwinionemu kary lub zastosowanie nadzwyczajnego złagodzenia kary, ewentualnie o uchylenie pkt I zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi I instancji. Wniósł także o przeprowadzenie dowodu z dokumentów postaci decyzji Naczelnika Podlaskiego Urzędu Celno-Skarbowego w Białymstoku na okoliczność braku winy obwinionego w zakresie niedopełnienia obowiązku zatrzymania się na najbliższym parkingu samochodowym lub zatoce postojowej w przypadku stwierdzenia trwającej dłużej niż godzinę niesprawności lokalizatora.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja obrońcy jako niezasadna nie mogła podważyć słusznego stanowiska Sądu I instancji.

Sąd Rejonowy ocenił właściwie zebrany w sprawie materiał dowodowy, co skutkowało wydaniem słusznego orzeczenia w zakresie sprawstwa i winy obwinionego co do zarzucanego mu czynu. Ocena materiału dowodowego zaprezentowana w pisemnych motywach wyroku Sądu I instancji korzysta w pełni z ochrony przewidzianej w art. 7 kpk i nie została dokonana wbrew regułom wskazanym w tym przepisie.

Zgromadzony materiał dowodowy sprawy, tj. protokół z kontroli przewozu towarów środkiem transportu określonym w art. 2 pkt 11 lit. a ustawy o systemie monitorowania drogowego i kolejowego przewozu towarów oraz obrotu towarami opalowymi wykazał bezsprzecznie, że obwiniony I. L. poruszając się zestawem ciężarowym nie miał zarejestrowanej trasy przejazdu w systemie (...) - monitorowanie lokalizacji pojazdów, co wynika z art. 32 ust. 1 ustawy z dnia 09.03.2017r. o systemie monitorowania drogowego i kolejowego przewozu towarów oraz obrotu paliwami opalowymi. Powyższe nie zostało zaprzeczone złożonymi przez obwinionego wyjaśnieniami o włączeniu aplikacji w telefonie jeszcze przed przekroczeniem granicy polsko-niemieckiej. Odmiennego stanowiska nie zdołał należycie wykazać również obrońca w treści wystosowanej apelacji powołując się na awarię systemu (...) w dniach, w których zarzucono I. L. popełnienie wykroczenia. Z decyzji Naczelnika Podlaskiego Urzędu Celno-Skarbowego w Białymstoku, na której treść powołuje się obrońca wynika bowiem, że odnotowano awarię systemu (...) polegającą na problemach z wyświetlaniem listy (...), jednakże awaria nie miała wpływu na prawidłowość przekazywania danych geolokalizacyjnych. Dowody z dokumentów nie zostały zatem podważone wyjaśnieniami obwinionego, stąd wyrok wydany przez Sąd Rejonowy w Suwałkach jest słuszny.

Nadto jak wskazał Sąd I instancji obwinionemu została nałożona wyrokiem kara grzywny w minimalnym wymiarze wynikającym z art. 32 ust. 1 pkt 3 przywołanej powyżej ustawy spełniająca dyrektywy wymiaru kary określone w art. 33 kw.

Biorąc pod uwagę podniesione powyżej okoliczności oraz argumenty przytoczone przez Sąd orzekający w treści uzasadnienia - Sąd I instancji zasadnie uznał obwinionego za winnego popełnienia zarzucanego mu wykroczenia.

Sąd Okręgowy zwolnił obwinionego od ponoszenia kosztów sądowych za postępowanie odwoławcze - orzeczenie w tym zakresie oparł o art. 121 kpw w zw. z art. 624 § 1 kpk.

Sędzia Ryszard Filipow